

PUM PUM

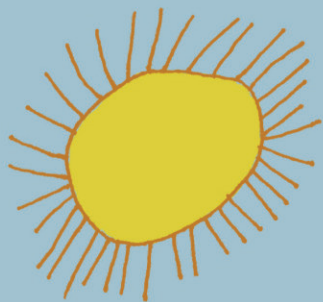

“A totes les nenes i nens que fan d’aquest món un lloc millor”.
Una altra mirada és possible.

The background is a solid light pink color. Scattered throughout are several stylized autumn leaves in various shades of brown, orange, and green. Some leaves have dashed white lines indicating veins. There are also small, solid-colored dots in blue, yellow, and white, and a few small white circles, suggesting a gentle breeze or falling leaves.

En un poblat massai, al sud de Kènia, ara fa vuit anys va néixer la Nala, una nena dolça com la mel, inquieta com una fulla agitada pel vent i amb un somriure d'orella a orella que era capaç de contagiar l'alegria a totes les persones que vivien al seu voltant.

Cada dia, la Nala i l'Anuar, el seu germà gran, recorrien dotze quilòmetres creuant la sabana per arribar a l'escola. A mesura que caminaven es trobaven amb altres companys i tots junts vivien moments divertits que feien que el camí fos més entretingut.

Entre rialles, jocs i amb un entorn natural privilegiat, la Nala va sentir un soroll que mai no havia sentit: «pum-pum!» Encuriosida per aquell soroll, va posar tots els sentits per descobrir d'on venien aquells cops.

En arribar a l'escola, la seva mestra els va donar la benvinguda i, després de passar llista i cantar una cançó per iniciar el dia amb energia, van iniciar les classes. La Wangari, la professora, els havia preparat una classe trepidant de ciències naturals, en la qual els nens aprendrien curiositats del riu Nil i dels baobabs, i també farien un taller per aprendre a respectar el medi ambient.

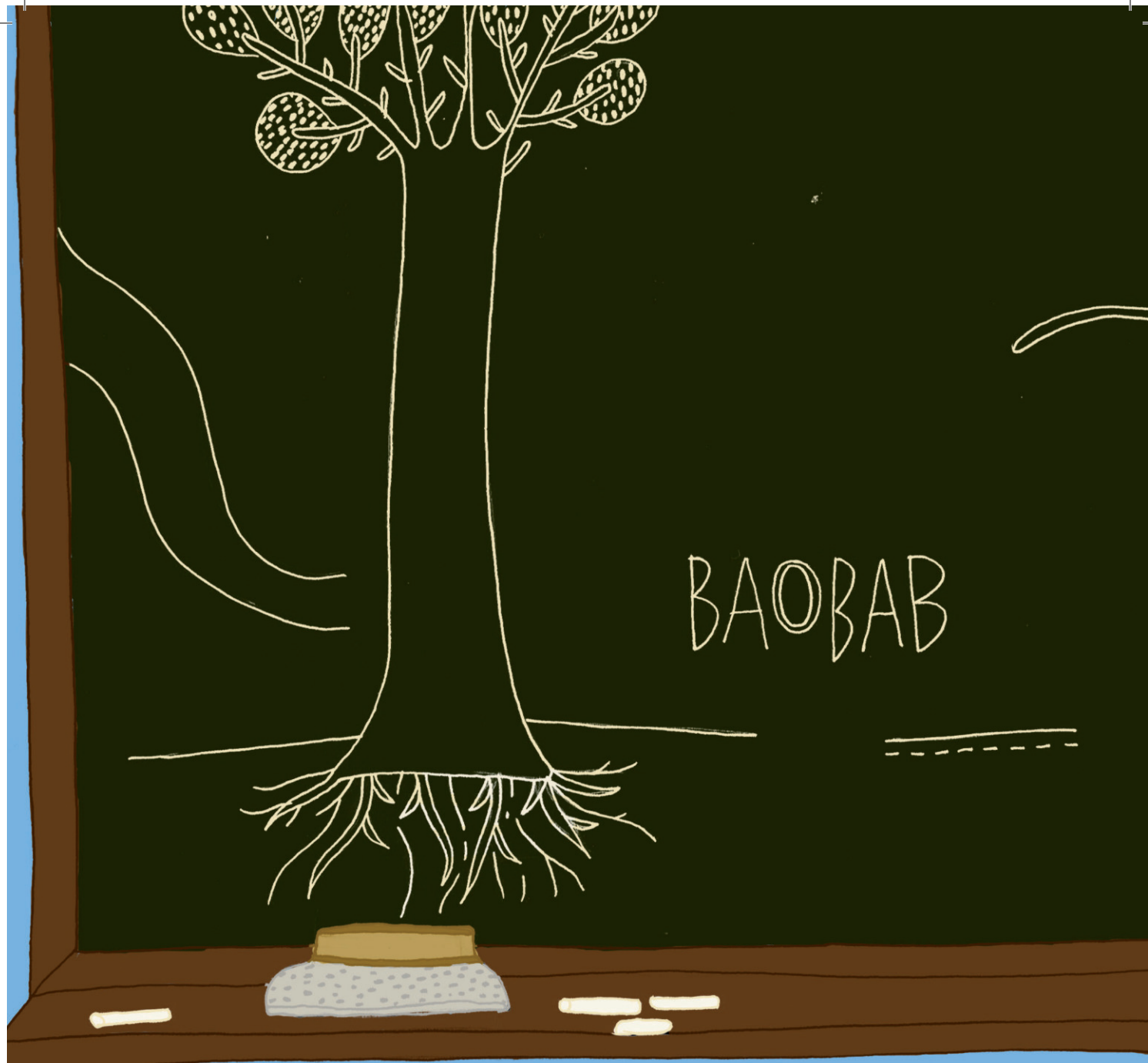

ESCOLA 😊

BENVINGUTS!

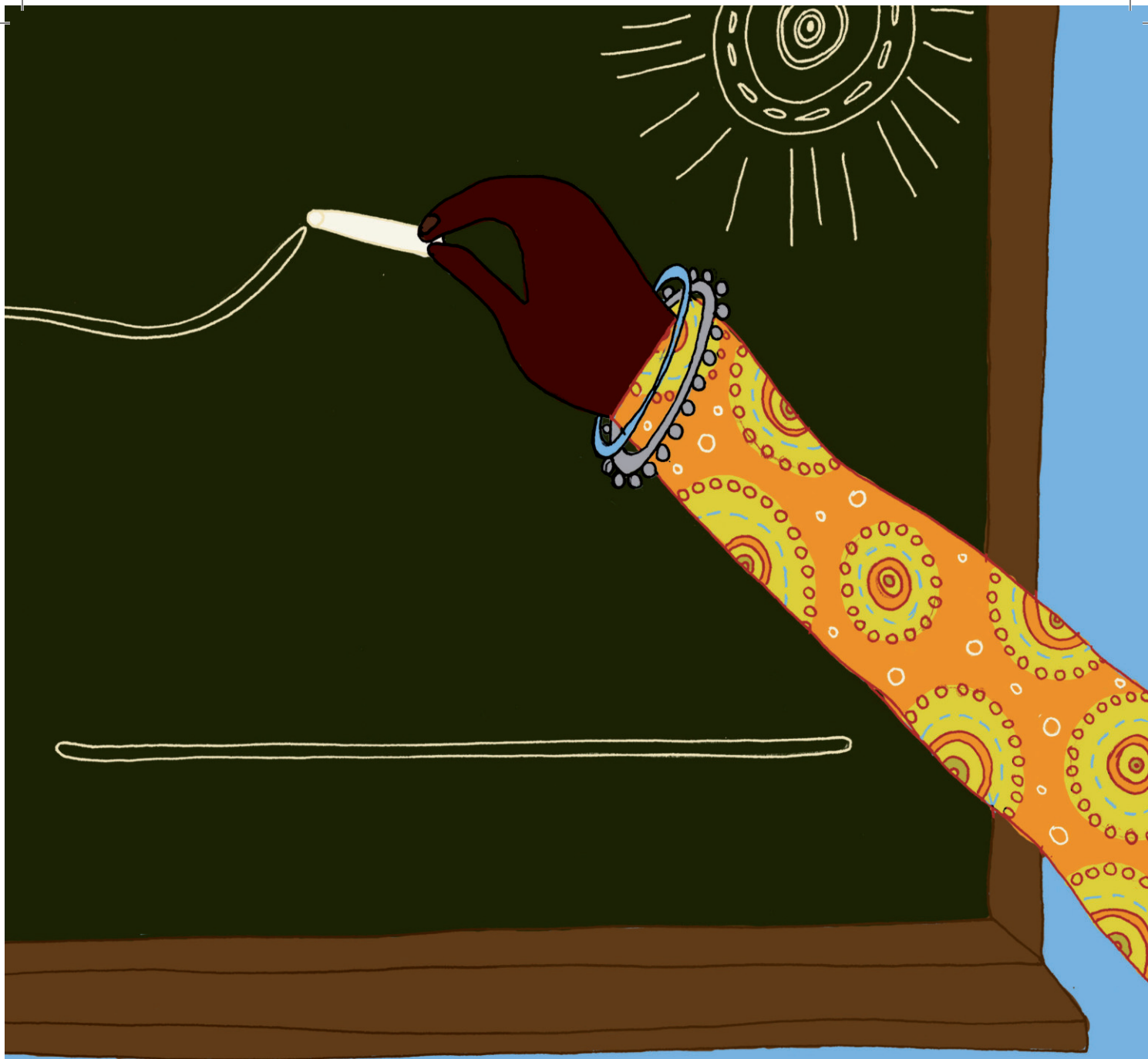

BAOBAB

Quan la mestra estava explicant la lliçó, la Nala es va quedar bocabadada. Va sentir un altre cop: «pum-pum!» I, com abans, no sabia d'on podia vindre. Va creure que aquell soroll el feia la seva mestra quan escrivia amb el guix a la pissarra però, en posar-hi molta atenció, es va adonar que eren sorolls diferents.

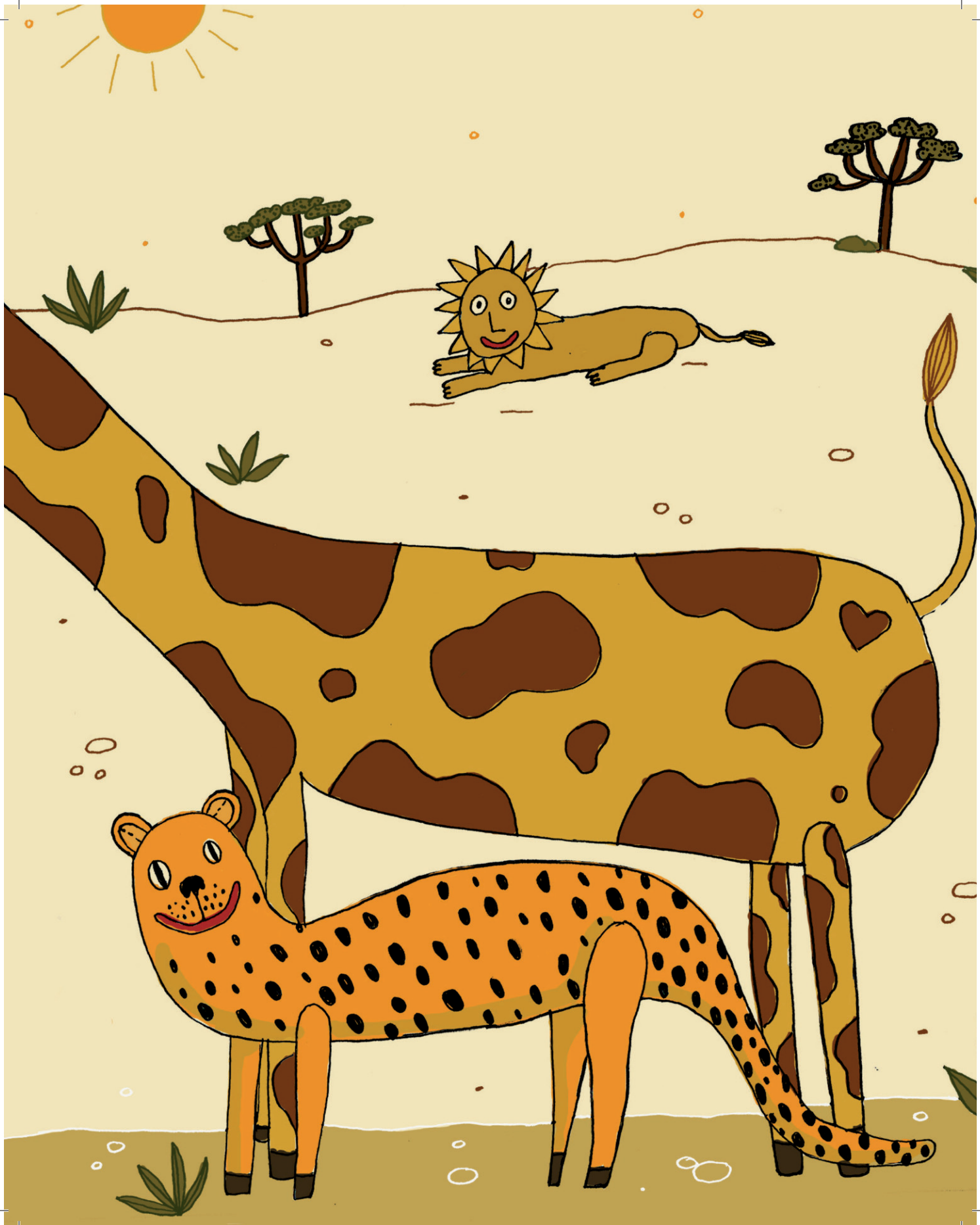

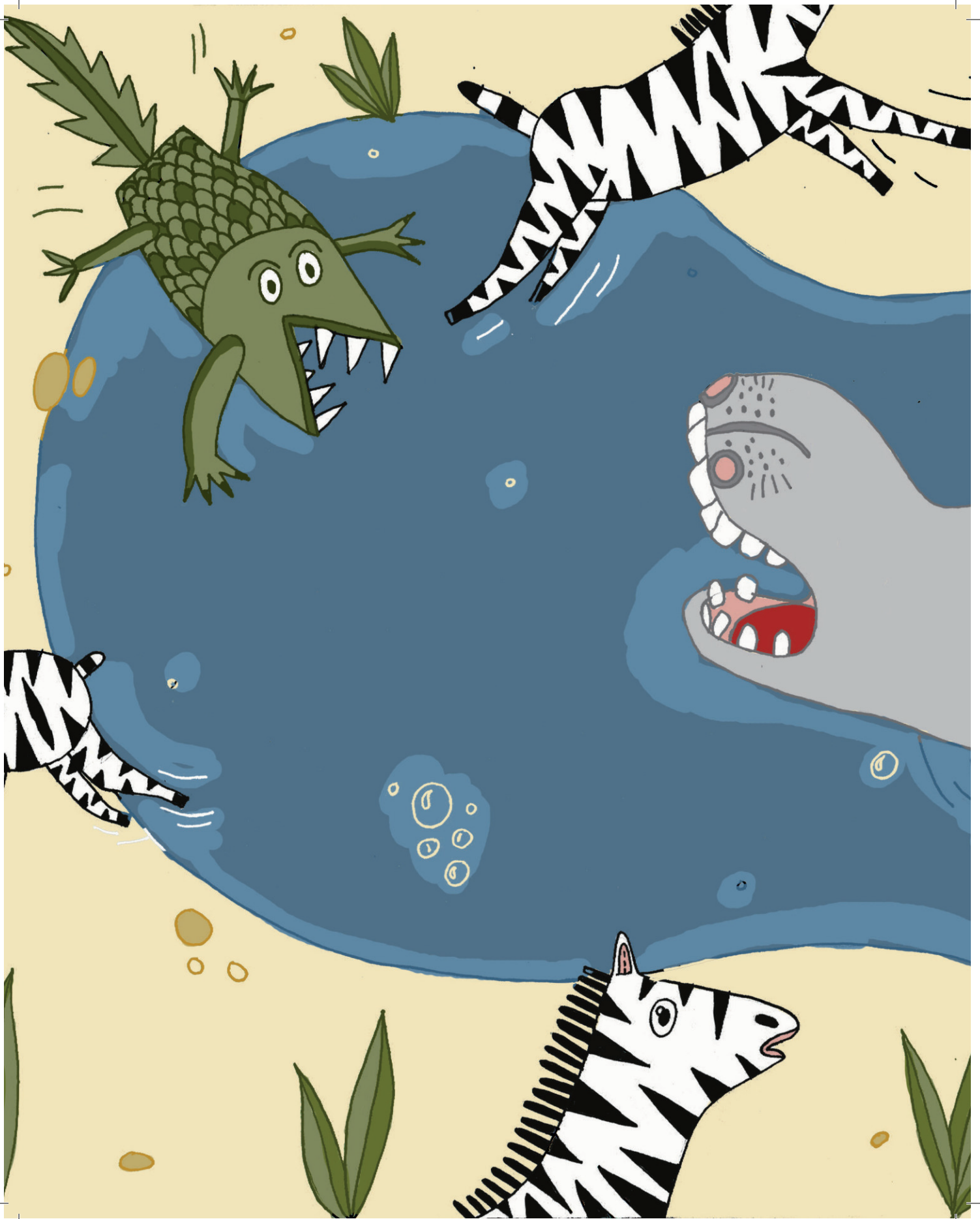
Les classes havien acabat. La Nala i els seus amics havien après moltes coses noves, era moment de tornar cap a casa. Just quan s'acabaven d'acomiar de la Siara i l'Alíka, van veure com un grup de dones tornaven d'anar a buscar aigua del llac. Aquelles dones, tot fent equilibris, portaven les galledes plenes d'aigua al cap per fer-les arribar a les seves llars i, així, poder tenir aigua per rentar, per beure o per netejar. Quan la Nala les va albirar com siluetes a l'horitzó, va tornar a sentir aquell soroll: «pum-pum!» Ara sí que ho tenia clar, era l'aigua de dintre de les galledes que, en colpejar contra el recipient, feia aquell so. Però, un cop més, la Nala estava equivocada. Quan va tenir les noies amb les galledes al seu davant va adonar-se que res no tenia a veure entre el soroll de l'aigua i el «pum-pum!».

La Nala era una nena molt curiosa i estava convençuda que descobriria la procedència d'aquell soroll que tant la inquietava. I de nou el va tornar a sentir: «pum-pum!» Faltaven tres quilòmetres per arribar a casa seva. Amb l'Anuar van pujar dalt d'un petit turó per observar el llac. Amb una mica de sort, podrien veure les girafes, els guepards o alguna zebra bevent aigua d'aquell bonic indret.

Des d'allà dalt podien observar aquella immensa bassa d'aigua. En un extrem van poder veure com una zebra intentava escapar de la boca d'un cocodril. La zebra intentava fugir però el cocodril la tenia ben agafada amb les seves dents. De sobte, un gran hipopòtam es va apropar per ajudar la zebra. Els nens no podien imaginar el que estaven veient. Un hipopòtam havia espantat amb la seva força un cocodril que estava a punt de devorar una inofensiva zebra. La Nala no podia imaginar d'on venia aquell «pum-pum!» però aquest cop l'havia sentit més fort que mai.

WELCOME

Els germans havien quedat sorpresos del que els seus ulls havien vist. La nena estava capficada, aquell «pum-pum!» la inquietava i no hi havia manera de saber qui feia aquell soroll. Però no tenia gaire temps per pensar perquè havia de mudar-se per anar de festa. Avui tota la tribu estava de celebració i havien preparat un gran esdeveniment per donar-li la benvinguda al Rolihlahla, un nen que havia nascut feia pocs dies.

La Nala va arribar acompanyada de la seva família i allà es va trobar amb els seus amics, els seus veïns i els seus familiars. A la seva tribu no faltava ningú quan tocava donar la benvinguda a un nou membre. S'havia fet de nit i, envoltant un gran foc, el ritme dels tambors van donar el tret de sortida a la festa.

Quan la festa estava en el seu moment àlgid, ho va tornar a sentir:
«pum-pum!»

—Com no me n’havia adonat abans, són els tambors! —va cridar la Nala. Però tot just quan pensava que havia desxifrat aquell enigma, els tambors van deixar de sonar per fer el silenci més absolut. Era moment d’escoltar les paraules de benvinguda cap al nadó. I just quan l’home més vell de la tribu li dedicava unes boniques paraules, el «pum-pum!» va tornar a sonar.

La Nala estava desconcertada, no entenia d'on provenia aquell «pum-pum!». Es va posar a observar el foc per intentar trobar una resposta quan, sobtadament, la seva àvia va seure al seu costat. La neta li va explicar aquella preocupació que no la deixava tranquil·la. La seva àvia la va mirar als ulls i, amb una veu molt càlida, li va dir:

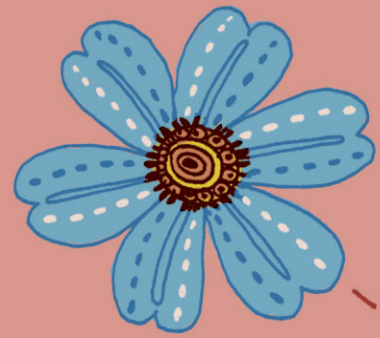
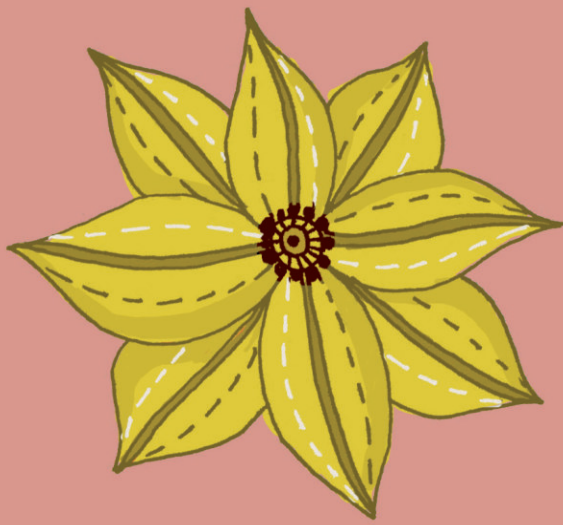
—Estimada Nala, la resposta està dins teu.

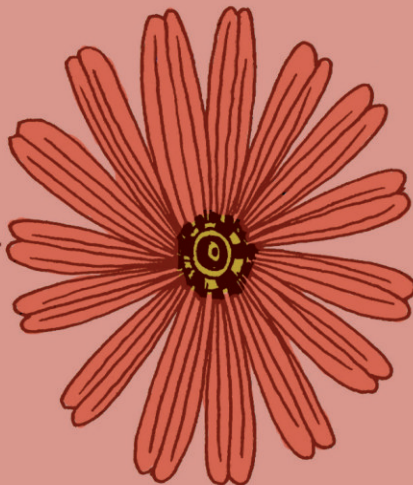
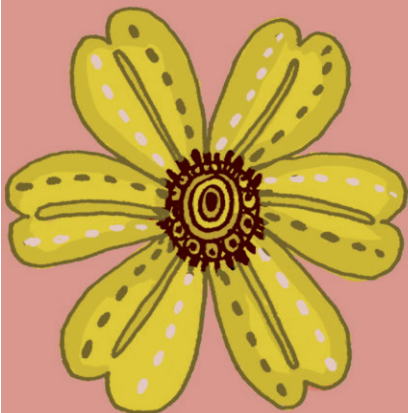
—Aquest «pum-pum!» és el batec del teu cor. I, per això, cada cop que aprens alguna cosa a l'escola, el teu cor batega. Quan t'esforces per aconseguir alguna cosa i ets constant i ho aconsegueixes, com les dones que porten l'aigua del llac fins a les seves llars, el teu cor batega. Quan entre nosaltres ens ajudem i estem units, com aquell hipopòtam que va ajudar la zebra, el nostre cor batega. Quan celebrem que estem envoltats de la gent que més estimem, el nostre cor batega

—va explicar-li la seva àvia mentre li acaronava els cabells.

I, així, va ser com la Nala va descobrir el gran secret de la vida: «Només s'hi veu bé amb el cor perquè l'essencial és invisible als ulls.»

Convivim en un món ple de diferents cultures, somnis, tradicions i colors. Cada racó té les seves alegries i les seves pors, les seves virtuts i les seves mancances. Totes diferents, però amb un element comú: les persones i les seves emocions. Amb Mirades del Món volem apropar diferents realitats als infants de forma vivencial i experimental per tal que puguin reflexionar sobre les diferències i les similituds de diferents parts del món. Volem que aquesta mirada es faci des del cor, el respecte i la solidaritat mútua, més enllà d'un paisatge, d'una ciutat o d'un monument. PUM PUM ens fa bategar cap a una essència compartida entre totes les persones i ens endinsa a la màgia del continent africà.

A continuació, us presentem els dibuixos de l'alumnat que han inspirat les il·lustracions del conte que teniu a les vostres mans.

